

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

52. An etaim citra emissam professionem per ingressum Religionis (prout contingis in Societate Iesu) vacent beneficia præhabita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Commeudatarlo ordinis S. Jacobi Calatrava & Alcantara, & similiū admitti non possint ad beneficia sacerdotalia, cūm sint religiosi, & Canonico-rum S. Augustini Regulam teneant; Et quā habet idem Garc. p. 1. c. 4. à nu. 21. ubi: quidquid sit de hoc, an sint verè religiosi, an solum largo modo (quod secundum restiū dicitur) sunt rāmen persona Ecclesiastica, & ad effectum, ut non possint habere beneficia sacerdotalia, censeri regulares, ut constat ex confitut. 71. Pii V.) scēus est de Equitibus S. Joannis seu Melitensisbus, utpote qui professionem religiosam emittunt, & sunt propriè religiosi. Barb. loc. cit. Castrop. loc. cit. nu. 2. citans Sanch. l. 7. in decal. c. 29. n. 4.

3. Dixi secundò: per professionem expressam vel tacitam; circa quod obiter hic observandum primò: professionem tacitam illam dici, quā infertur per conjecturas & signa extrinseca. Lott. l. 3. q. 26. n. 28. & fieri censetur per actum aliquem professus proprium, v.g. per præsentiam in Capitulo & actibus Capitularibus, & ferendo suffragium; ac præcipue per gestationem habitus professorum distincti ab habitu non professorum (non distinctione aliquā latente, puta, ex benedictione, sed patente ex colore, vel scissurā, aliavē extrinseca formā. Lott. n. 42.) scienter suscepiti (intellige solenniter de manu habentis potestatem. Lott. n. 39. citans Decian. conf. 18. nu. 11. l. 3. Gratian. discept. for. c. 40. n. 37. item sciente Capitulo; si enim alias novitius exacto probationis anno continuaret in gestatione habitus professorum, etiam distincti, non sciente vel consentiente Capitulo, non induceretur tacita professio; ed quod non sufficiat ad hoc, quod ingressus religionem declareret facta aliquo se profiteri; sed exiguit simultanea acceptio Superioris & Conventus. Lott. n. 47. citans Menoch. lib. 6. præsump. 83. n. 15. Azor. p. 1. l. 12. c. 5. q. 3.) & delati ad dies aliquot; hoc enim ipso fit tacitè professus & religioni obligatus, vide Engels ad. cit. de regular. n. 25. dum de cetero per habitus, quem novitii soli gestare solent, gestationem, etiam ad viginti annos non induceretur professio tacita. Lott. n. 43. ex Abb. in c. ex parte. de regular. n. 3. Secundò: hanc tacitam professionem per Trid. sess. 25. de regular. c. 15. nec alibi sublatam esse. Lott. loc. cit. nu. 40. Engels loc. cit. Garc. p. 11. c. 9. nu. 8. juxta declarationem sacra Congreg. modò tamen servetur forma & modus à Trid. loc. cit. præscriptus; ut scilicet actus ille, per quem inducitur hac tacita professio, fiat liberè, scienter, cum intentione profitandi post annum 16. atatis, & tempus novitiatū absolutum à religione acceptetur &c. Engels & Garc. II. cit. Miranda in Manual. Prælat. tom. I. q. 24. n. 12. Barb. ad cit. c. 15. Trid. Porro his non obstantibus, si dispensetur cum novitio, inducenda alias per professionem vacatio impeditur, etiam securā professione, sive haec dispensatio fiat per modum commenda per Papam, sive aliter, ut non ipse religiosus, sed monasterium ex ejus persona fruatur beneficio, ut Staph. de lit. grat. tit. de var. mod. vac. modo. 6. n. 4. Lott. cit. q. 26. n. 14.

Questio 51. Num professione existente nullā, vacent adhuc beneficia, sicut dictum de matrimonio nulliter contracto?

R Espondeo negativè; sed declaratā professio ne nullā repertere, seu adire potest suum beneficium: sive hac nullitas proveniat ex defectu

statutis, sive ex defectu vel interpolatione Novitiatū, vel aliunde. Lott. cit. q. 26. n. 32. disparitas videtur ex eo erui, quod ut dictum, beneficiatus contrahens matrimonium deserat electionem statutū melioris, ob quod punitur dicta privatione beneficij; in praesenti autem assumuntur vel attenuantur statutū melior, ob quod nemo privandus.

Questio 52. An etiam circa emissam professionem per ingressum religionis prout contingit in Societate Iesu, ubi vota emissā post biennium Novitiatū simplicia constituant verè religiosum, speciali jure, seu pontifice sic statuente; adeoque ibi ingressus in religionem distinguitur ab emissione professionis, per quam alias in aliis ordinibus ingreditur quis religionem) vacant beneficia prahabita?

R Espondeo: per dictum iugressum religionis in Societate non vacant ipso jure habita alias tempore novitiatū beneficia, nec pensiones, sed has & illa validè & licetē retinere possunt, tamē si non possint de illis, eorumque fructibus sine consensu Superioris sui, saltem licetē, disponere; quia per dicta vota non privantur dominio. Castrop. loc. cit. n. 7. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 14. n. 5. Sanch. in Decalog. l. 7. c. 29. num. 10. Veruntamen ex præscripto ipsius Societatis, nimurum can. 5. congreg. 3. generalis. antequam dicta vota simplicia emitantur, seu ante ingressum in societatem beneficū quacunq; Ecclesiastica habita resignare debent, non obstante Can. congreg. prima, quo cautum alias erat, ne nostri, qui tempore novitiatū haberent beneficia, congerentur ea relinquere ante professionem, nisi jubente Generali, Commissario, vel Provinciali post annum primum probationis. Atque ita modò post expletum Novitiatū vacant eorum beneficia non aliunde, quam vi dicta resignationis facta. Castrop. loc. cit. Sanch. loc. cit. n. 7. de cetero per professionem solennem, uti & per vota Coadjutorum (utpote per quā redduntur omnino incapaces bona vel jura acquirendi & retinendi) vacant ipso jure beneficia ab iis habita in saeculo. Barb. loc. cit. n. 4. Castrop. cit. n. 7.

Questio 53. Quid hac in re dicendum de Conversis?

1. R Espondeo primò: supponendo juxta c. ut lex. 27. q. 1. duplex esse genus Conversorum, videlicet professorum, & non professorum. Lott. l. 3. q. 26. n. 21. Conversus professor dicitur, qui ingressus monasterium vel Ecclesiastica non simpliciter tantum obedientiam, sed formaliter emisit obedientiam monachalem, & equipollentem professioni, qualis dicitur ea juxta Archid. in cit. c. ut lex. ubi quis abnegat propriam voluntatem, & deinceps eam (intellige plenè, & in omnibus, & in perpetuum) subiicit voluntati Superioris regularis. Lott. loc. cit. à nu. 19. Conversus non professor est, qui solum ingressus monasterium assumpit habitum, & simpliciter obedientiam promisit circa formalem illam emissionem obedientia monachalis. Infertur ex iis, quā habet Lott. loc. cit. n. 18. quem in finem notanda, quā habet Lott. ibid. à n. 15. ex Gemin. in c. beneficium. de regular. in 6. n. 5. ubi: quod valde inter se differant hac duo; ingressus monasterium, & ingredi religionem; ac proinde ex uno ad aliud male inferri; ingressus enim monasterium conficitur per